

เวทีเครือข่ายเรียนรู้ผู้นำแห่งอนาคต (ฉบับสรุป)

วันที่ 9-12 สิงหาคม พ.ศ.2557

ณ โรงแรมสวนสามพราน ริเวอร์ไซด์ อ.สามพราน จ.นครปฐม

วันที่ 9 สิงหาคม 2557

สรุปหัวข้อสำคัญการพูดคุย:

- ระบุเจตนาารมณ์ของการเข้าร่วมเวที (Clarifying Intention)
- ใคร่ครวญโลกแห่งประสบการณ์งานและชีวิต (Contemplation on Work and Life)
- สร้างพื้นที่การดำรงอยู่ร่วมกัน (Building Relational Space)

รายละเอียดประเด็นสำคัญ

- เริ่มต้นการประชุมโดยอ.อนุชาติได้กล่าวถึงที่มาของโครงการผู้นำแห่งอนาคตและวัตถุประสงค์การจัดเวทีเครือข่ายเรียนรู้ผู้นำแห่งอนาคต ภารกิจหลักของโครงการ “ผู้นำแห่งอนาคต” มุ่งเน้นใน 3 เรื่องคือ
  1. การรวบรวมและสร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับเรื่องภาวะผู้นำในเชิงวิชาการทั้งในและต่างประเทศทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ
  2. การสื่อสารสาธารณะเพื่อสร้างจินตนาการใหม่ในสังคมว่า “เราทุกคนมีความสามารถและศักยภาพของภาวะผู้นำอยู่ในตัวเราเอง”
  3. การสร้างเครือข่ายเรียนรู้ผู้นำแห่งอนาคตโดยการเปิดพื้นที่และจัดเวทีให้ผู้คนที่ทำงานแตกต่างหลากหลายทั้งจากภาคส่วนธุรกิจ ประชาสังคม NGO สื่อมวลชน เยาวชนคนรุ่นใหม่และกระบวนกรได้มาแลกเปลี่ยน เรียนรู้ แบ่งปันประสบการณ์เพื่อเชื่อมโยงและสร้างเครือข่ายการทำงานร่วมกันต่อไปในอนาคต
- จากนั้นอ.ชัยวัฒน์พูดถึงเรื่องการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นทั้งในระดับโลก ระดับเอเชีย อาเซียนรวมถึงประเทศไทยถือเป็นยุคสมัยแห่งความไม่แน่นอนที่มนุษย์ต้องเผชิญกับสิ่งที่คาดไม่ถึง คนส่วนใหญ่มักจะตีความเรื่องการพัฒนามนุษย์และก่อเกิดอารยธรรมโลกอันเนื่องมาจากการทำสงครามต่อสู้แย่งชิงกันด้วยอำนาจแต่ Jeremy Rifkin ซึ่งเขียนหนังสือเรื่อง Emphatic Civilization หรือ “อารยธรรมแห่งความเห็นอกเห็นใจ” กลับบอกว่า โลกเราพัฒนามาได้ไม่ใช่เพราะสงครามและการแย่งชิงผลประโยชน์ แต่มนุษย์พัฒนามาได้ด้วยความรักและความเห็นอกเห็นใจซึ่งกันและกันที่ขับเคลื่อนอารยธรรมให้สืบทอดมาจนถึงทุกวันนี้ แต่เรามักไม่ค่อยได้ดึงความเป็นมนุษย์ในตัวเราออกมาทั้งที่เราเห็นหน้ากันอยู่แต่กลับไม่ได้สัมผัสความเป็นมนุษย์ในตัวตนของแต่ละคนจริงๆ เรื่องของความ เป็นมนุษย์และการสัมผัสความเป็นมนุษย์ในกันและกันอย่างแท้จริงจึงเป็นเรื่องสำคัญมากกว่าการมองอย่างผิวเผินว่านี่คือภาคี นี่คือเครือข่าย คือกระบวนกรหรือผู้เข้าร่วม แต่อยากให้เราลองให้เห็นและพบความเป็นมนุษย์ในกันและกันในการมาประชุมครั้งนี้

- อ.อดิสรเริ่มต้นด้วยการให้แต่ละคนแนะนำตัวและบอกถึงที่มาและงานที่ทำเพื่อทำความรู้จักและเห็นถึงความแตกต่างหลากหลายของกันและกัน โดยให้แต่ละคนกลับมาใคร่ครวญผ่านชุดคำถาม 4 ข้อเพื่อสร้างความชัดเจนให้กับตนเองในการมาเข้าร่วมครั้งนี้ คือ
  1. เราปรารถนาจะเห็นสิ่งใดเกิดขึ้น หรือ บรรลุสิ่งใดในเวทีการเรียนรู้ใน 4 วันนี้
  2. เพื่อให้บรรลุความปรารถนา เราจะต้องทำอะไรบ้าง
  3. มีสิ่งใดที่อยากได้รับการสนับสนุนจากกลุ่ม (ท่าทีของกลุ่ม การโอบอุ้มดูแลจากกลุ่ม)
  4. เรามีสิ่งใดบ้างที่สามารถมอบเป็นของขวัญให้แก่กลุ่มเพื่อการบรรลุเป้าหมายร่วมกัน
 จากนั้นจับกลุ่ม 4 คนเพื่อแบ่งปันพูดคุยหาความตั้งใจร่วมของกลุ่มพบว่า สิ่งที่แต่ละกลุ่มปรารถนาในการมาครั้งนี้คือ “อยากมาเรียนรู้พัฒนาตนเอง” “ค้นหาตนเอง” “เปิดใจแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกับเพื่อนเพื่อเข้าใจความแตกต่าง” “อยากเห็นเครือข่ายความร่วมมือที่เชื่อมร้อยอย่างเหนียวแน่นในการขับเคลื่อนสังคม” “ได้มีมิตรภาพ พลังใจและความสัมพันธ์เชิงลึก”
- ในช่วงท้ายอ.ชัยวัฒน์ชวนให้แต่ละคนใคร่ครวญถึงความหมายที่ซ่อนอยู่ระหว่างบรรทัดจากการได้ยินเรื่องราวของเพื่อนโดยเฉพาะสิ่งที่ที่หม่อมจากเครือข่ายสลัม 4 ภาคได้พูดถึงความรู้สึกว่า “ตนเองรู้สึกโชคดีที่ได้มีโอกาสพูดคุยกับหม่อมและนักธุรกิจซึ่งในชีวิตจริงคงไม่ได้ทำเช่นนี้ อ.ชัยวัฒน์จึงชวนให้เราได้สังเกตและละเอียดอ่อนกับสิ่งที่เกิดขึ้นเพราะเรื่องบางเรื่องมันเหมือนกับน้ำที่เราต้องประคองด้วยสองมือเบาๆ ถึงจะดื่มกินได้เช่นเดียวกับเรื่องความสัมพันธ์ของมนุษย์ที่มันบางเบาซึ่งเราต้องค่อยๆ ประคอง ถ้าเราสามารถประคองความสัมพันธ์ของเรากับเพื่อนแล้วเชื่อมต่อไปเข้ากับความสัมพันธ์ของธรรมชาติรอบตัวเราได้ บางสิ่งบางอย่างอาจผุดบังเกิดขึ้น ก่อนที่จะเชิญชวนให้จับคู่แบ่งปันว่าอะไรที่ทำให้เดินทางมาถึงจุดนี้ในชีวิตและมองเห็นความฝันและเส้นทางชีวิตของตนเองในอนาคตอย่างไร โดยปล่อยให้แต่ละคู่ใช้เวลาพูดคุยในบรรยากาศสบายๆ ท่ามกลางธรรมชาติยามเย็น ณ สวนสามพรานเพื่อสร้างความสัมพันธ์อย่างไม่ทางการร่วมกัน

วันที่ 10 สิงหาคม 2557

สรุปหัวข้อสำคัญการพูดคุย

- ใคร่ครวญและแบ่งปัน “ ห้วงเวลาที่มีความหมายในชีวิต ”(Defining Moment) ผ่านการสนทนาแบบ World Café
- เรียนรู้เรื่องพลังและอำนาจ “Soft Power” Vs “Hard Power” และการฟื้นคืนพลังชีวิตที่เชื่อมกับหลักปรัชญาเต๋าและอาคิได้
- ภาวะการนำในยุคสมัยแห่งความไม่แน่นอน (Leadership in the Age of Uncertainty)
- วิญญาณแห่งกาลเวลา (Zeitgeist หรือ Spirit of Time) ยุคสมัยที่แตกต่างส่งผลต่อตัวเรา สังคม และการเปลี่ยนแปลงโลกรอบตัวเราอย่างไร

รายละเอียดประเด็นสำคัญ

- ช่วงเช้าเริ่มต้นด้วยการภาวนานำพาร่างกายและจิตใจกลับมาเชื่อมโยงกับตนเองและเชื่อมโยงกับผู้อื่น ก่อนจะเข้าสู่วงสนทนาแบบ World Café อ.ชัยวัฒน์ได้พูดถึงความหมายของการสร้าง “พื้นที่” ซึ่งมีหลายระดับ ทั้งพื้นที่ในระดับกายภาพภายนอกที่เชื่อมโยงกับธรรมชาติและจักรวาล รวมถึงพื้นที่ในสมองและพื้นที่ในหัวใจของเราซึ่งถ้าเราไม่เปิดพื้นที่เหล่านี้ ความคิดอื่นที่แตกต่างก็ไม่สามารถเข้ามาให้เราเรียนรู้ได้ กระบวนการเรียนรู้แบบนี้จึงสำคัญที่การตั้งใจฟังในสิ่งที่คนอื่นพูด และใคร่ครวญ Reflection กับตนเองว่า เมื่อได้ฟังแล้วเรารู้สึกยังไง เรื่องนี้มันสอนอะไรกับเรา ให้เสียงที่ได้ยินไปถึงหัวใจและเชื่อมประสานเราเข้าด้วยกัน ดังนั้น ความซึ้งลึกและการมีสติรู้ตัวจึงเป็นสิ่งที่สำคัญในระหว่างการสนทนา
- เข้าสู่กระบวนการเช็คอินแบบ World Café โดยให้แต่ละคนผลัดกันบอกถึง “ สิ่งที่ได้เรียนรู้จากกระบวนการสร้างเจตจำนงเมื่อวานนี้ว่าได้ขอคิดอะไรที่น่าสนใจ ทั้งจากการดูกระบวนการ ดูความรู้สึกตนเอง ดูบรรยากาศความสัมพันธ์ทั้งในห้องและนอกห้องแล้วแบ่งปันกันคนละ 3 นาที และผู้เข้าร่วมได้แบ่งปันสาระสำคัญว่าด้วยเรื่อง “การเจริญสติและทบทวนตนเอง” “สายใยแห่งใจที่ยื่นออกไปเชื่อมต่อกัน” “การขยายพื้นที่ปลอดภัยเพื่อทำให้คนกล้าพูดความจริงจากใจ” “การเข้าถึงความเป็นมนุษย์ในตัวเราและผู้อื่น” “การกะเทาะเปลือกตัวตนของแต่ละคนออกเพื่อสร้างเปลือกใหม่ของกลุ่มที่ใหญ่ขึ้นร่วมกัน”
- อ.ชัยวัฒน์จึงเชื่อมโยงเรื่อง “Learn how to Learn” เรียนรู้เพื่อสร้างการเรียนรู้แล้วนำไปประยุกต์ใช้ในพื้นที่การทำงานที่เหมาะสมกับสภาพของตน รวมถึงฝึกที่จะรักและอยู่กับคำถามซึ่งบางเรื่องต้องใช้เวลายาวนานในการค้นหาคำตอบและเรามักจะหลงลืมว่า เรามีความพิการทางการเรียนรู้อยู่ที่ปีเตอร์ เซงก์เรียกว่า “Learning Disability” ซึ่งก็คือ การฟังแล้วไม่ได้ยิน การมองแล้วไม่เห็น
- จากนั้นเข้าสู่กระบวนการทบทวนและทำความเข้าใจกระจ่างในชีวิตให้ปรากฏซึ่งถือเป็นเรื่องสำคัญของผู้ดำเนินอนาคตที่ต้องตั้งคำถามกับตนเองว่า เราเกิดมาทำไม อยู่ไปเพื่ออะไรและปลุกใจด้วยการอ่านบทกวีที่ได้นำเข้าสู่กระบวนการค้นหา “Defining Moment” หรือ “ช่วงเวลาที่มีความหมายในชีวิต” ที่ทำให้แต่ละคนตัดสินใจเลือกบางสิ่งบางอย่างที่มีความหมายในชีวิตของตนไปพร้อมๆ กับพิจารณาช่วงเวลาแห่งยุคสมัย (Baby Boom, Generation x, y, z) ที่บริบทและสภาพแวดล้อมรอบตัวล้วนส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกในช่วงเวลาที่มีความหมายของเรา แล้วเข้ากลุ่ม World Cafe เพื่อแลกเปลี่ยนว่า หลังจากที่ได้ฟังช่วงเวลาที่มีความหมายของเพื่อนแต่ละคนแล้ว เรารู้สึกอะไร เสียงหัวใจเราบอกอะไรและให้บันทึกลงในกระดาษ
- ในช่วงบ่าย อ.ชัยวัฒน์พูดถึง 4 ประเด็นสำคัญที่เกี่ยวข้องกับภาวะผู้นำแห่งอนาคต ดังนี้
  1. กุญแจสำคัญของภาวะผู้นำ คือ การทำความเข้าใจเรื่อง “พลัง” และ”อำนาจ” เพื่อที่จะสามารถใช้และรับมือกับมันได้เพราะขณะนี้เรากำลังก้าวเข้าสู่ยุค Soft Power แทน Hard Power Joseph Nye ได้กล่าวไว้ว่า ระบบคือ ความสัมพันธ์ของพลัง (System is relation

of forces) ที่มีหลายระดับโดยเฉพาะในระบบโครงสร้างที่มีความสลับซับซ้อน ยิ่งเรา ผลักระบบแรงเท่าไร ระบบก็จะยิ่งผลักเรากลับมาแรงกว่าเท่านั้น

2. หัวใจสำคัญของการต่อสู้กับแรงหรือพลังคือ การหา Balance เพื่อรักษาสมดุลของพลัง ท่ามกลางการเคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลงซึ่งเชื่อมโยงกับหลักปรัชญาเต๋าและอาคิได้ ดังนั้น สิ่งสำคัญผู้นำต้องเรียนรู้คือ การรู้จักฝึกฝนค้ำพลังชีวิตในกายใจตนเองและช่วยผู้อื่นด้วยการส่งต่อพลังของเราออกไป ข้ามพรมแดน ข้ามข้อจำกัดของร่างกาย ข้ามเผ่าพันธุ์เพื่อ เข้าสู่การไร้พรมแดนแห่งตัวตน
3. แนวคิดผู้นำในยุคสมัยแห่งความไม่แน่นอน “Leadership in the Age of Uncertainty” จากสถาบัน MIT ที่ผู้นำประกอบด้วยคุณลักษณะสำคัญ 4 ประการคือ
  - 3.1 Sensing มีสภาวะจิตตื่นรู้เพื่อสัมผัสกับสิ่งที่กำลังเกิดขึ้น ประมวลผลจับทางได้ จากการใช้ข้อมูลข่าวสารสนับสนุนที่แม่นยำถูกต้อง
  - 3.2 Visioning มีวิสัยทัศน์ที่แจ่มกระจ่าง มองเห็นภาพอนาคตอันกระจ่างชัด
  - 3.3 Relating มีการเชื่อมโยงเกี่ยวข้องกับผู้คนและสถานการณ์รอบข้างให้เกิดเครือข่าย
  - 3.4 Inventing การทำนวัตกรรมให้ปรากฏตามแนวทางของตนเอง (Signature) โดยมีแก่นกลางคือ Spirit หรือจิตวิญญาณภายในที่มีพลัง เราจึงควรเปิดขอบฟ้าในการมองของตนเองออกซึ่งถ้าเราค่อยๆ ย้อนมองอดีต เราก็จะเห็นปัจจุบันที่ชัดเจนเพื่อ ก้าวสู่ออนาคตต่อไป
4. The spirit of Age หรือ The Spirit of Time วิญญาณแห่งกาลเวลาที่แต่ละยุคสมัยย่อม มีร่องรอยของอดีตที่ส่งผลต่อเราทุกคนเพราะปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นบนโลกล้วนเกี่ยวข้องกับ สัมพันธ์ถึงกันหมด คนที่จะเป็นผู้นำจึงต้องหมั่นฝึกที่จะสัมผัส (Sensing) สิ่งเหล่านี้ด้วย หัวใจแล้วให้แต่ละคนนึกทบทวนถึงสิ่งที่กำลังจะเกิดขึ้นในอีก 3-5 ปีข้างหน้าในสายงาน ของตัวเองหรือสิ่งที่เราเกี่ยวข้องสนใจที่จะทำ

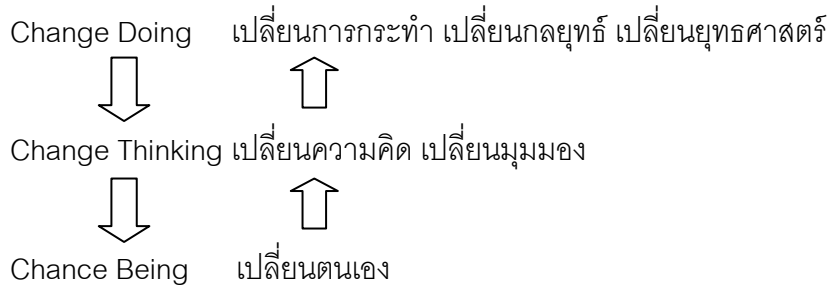
วันที่ 11 สิงหาคม 2557

สรุปหัวข้อสำคัญการพูดคุย:

- ปรัชญาผู้นำการเปลี่ยนแปลง (Philosophy of Leadership) ในยุคสมัยแห่งความซับซ้อน
- ความสำคัญของปณิธานและพันธะสัญญาส่วนตนกับการสร้างชุมชนแห่งพันธะสัญญาร่วมกัน (The Community of Commitment)
- ทบทวนบทเรียนการสร้างเครือข่าย/ชุมชนพันธะสัญญาในสังคมไทยและสังคมโลกที่ผ่านมา
- ใคร่ครวญและสนทนาต่อคำถามสำคัญในการสร้าง “ชุมชนแห่งเจตจำนงร่วมหรือปณิธานร่วม” เพื่อขับเคลื่อนการเปลี่ยนแปลงสังคมอย่างยั่งยืน

รายละเอียดประเด็นสำคัญ

- ภาวะผู้นำเป็นเรื่องของการสร้างความเปลี่ยนแปลงที่ทำให้เรากลับมาบ่มเพาะอำนาจภายในซึ่งก็คือ การมีสติและการตระหนักรู้ในตนเอง (Self Awareness) เพื่อปรับตัวเข้าสู่สถานการณ์ เตรียมตัว เตรียมใจฝึกตนเองให้พร้อม การเรียนรู้เพื่อรับมือกับความซับซ้อนและพัฒนาศักยภาพให้เป็น มนุษย์ที่แท้จริงประกอบด้วย

- เมื่อเรา Open Mind (เปิดความคิด) Open Heart (เปิดหัวใจ) และ Open Will (เปิดเจตจำนง) ใคร่ครวญและตอบตนเองได้ว่า ฉันคือใคร ฉันเกิดมาเพื่ออะไร งานอะไรที่มีความหมายในชีวิต เราก็จะรู้ว่าจะอุทิศตนเพื่อสิ่งใดจึงอยากชวนให้แต่ละคนได้ใคร่ครวญถึงปณิธานและพันธะสัญญา (Commitment) กับตนเองด้วยการถามหัวใจของเราและแบ่งปันเรื่องราวให้กันและกันได้ฟัง
- ช่วงปลายอ.ศัยวัฒน์พูดถึงยุคสมัยแห่งความซับซ้อน (Complexity Edge) ซึ่งประกอบด้วย Dynamic complex พลังขับเคลื่อนเป็นพลวัตที่มีผลกับเรา Social complex ความซับซ้อนทางสังคม Emerging complex การผุดบังเกิดสิ่งใหม่ที่ไม่เคยมีมาก่อนในยุคสมัยก่อนหน้านี้ ทางออกของเมื่อวานนี้อาจคือปัญหาของวันนี้ “Yesterday solution is today problem” เราจึงควรหยุดและตั้งคำถามให้ดีที่ก่อนที่จะรีบแก้ปัญหาว่า ประสบการณ์ในอดีตสอนอะไรเราในการสร้างชุมชนแห่งพันธะสัญญา (Community of Commitment) ให้เกิดขึ้นได้ มันมีอะไรที่เราไม่รู้ หรือทำได้ไม่ดี มีจุดอ่อน จุดแข็ง กฎกติกาอย่างไรในการอยู่ร่วมกันและมีอะไรที่ต้องเรียนรู้เพิ่มเติม
- ถ้าสังเกตให้ดีชุมชนแห่งพันธะสัญญา (Community of Commitment) ต้องเริ่มจากการมีพันธะสัญญาหรือเจตจำนงของปัจเจกบุคคลก่อนที่รวมตัวกันเป็นชุมชนแห่งพันธสัญญา เช่น COP ของวัดหนองป่าไฟและ COP ของเครือข่ายซิมบาလာต่างก็มีเป้าหมายและพันธสัญญาร่วมกันที่จะ “ศึกษา” (Study) “ฝึกฝนปฏิบัติ” (Practice) และ “รับใช้โลกและสรรพสิ่ง” (Serve)
- ปรัชญาผู้นำการเปลี่ยนแปลง (Philosophy of Leadership) ประกอบด้วย
  1. Vision มีวิสัยทัศน์แจ่มกระจ่างที่ผู้อื่นอาจมองไม่เห็น
  2. Reality มองเห็นความจริงที่เกิดขึ้น
  3. Ethic มีฐานของคุณธรรมจริยธรรม
  4. Brave มีความกล้าหาญที่จะก้าวข้าม (อุปสรรค ความกลัว ความไม่รู้) โดยมีหัวใจสำคัญที่เป็นแกนกลางคือ ความเป็นมนุษย์ที่แท้

- การเป็นผู้นำจึงเป็นเรื่องของการตัดสินใจ Making a choice ในการรักษาสมดุลท่ามกลางโลกแห่ง คู่ขัดแย้งผ่านวงจรการเรียนรู้ 3 ระดับ คือ คิด-วางแผน-ประเมิน ↔ ปรัชญาศาสตร์ใหม่ ↔ ทบทวนตนเองว่ามีจุดแข็งตรงไหน จุดอ่อนอย่างไร
- จากนั้นให้แต่ละคนลองใคร่ครวญว่า ชุมชนที่มีพันธะสัญญาในอดีตที่ผ่านมาสอนอะไรเราบ้าง โดย เขียนข้อคิดที่ได้เรียนรู้ในการสร้างเครือข่ายและคำถามที่มีเกี่ยวกับการสร้างชุมชนแห่งพันธะ สัญญาลงในกระดาษ

คำถามสำคัญ ที่ใช้ประโยชน์ต่อ การสร้างเครือข่ายพันธะสัญญา

- จะทำอะไร เพื่ออะไร
- ใครคือผู้เกี่ยวข้อง มีส่วนได้เสียใดตรง, อะไรคือประโยชน์ที่เราจะได้รับ หรือผลกระทบที่มีต่อคนอื่น
- "จิตวิญญาณ" (spirit) ของเครือข่าย อยู่ในไหน
- แต่ละบุคคล แต่ละฝ่าย จะช่วย contribute ได้อะไรบ้าง
- จะใช้บทวิธีใดในการแก้ปัญหาให้คนที่ ไม่อยากทำ/ต่อต้าน/กลัวเสียประโยชน์/อยู่เฉยๆ ร่วมมือ
- จะทำอย่างไรจึงจะ รักษาพลัง" ในชีวิตยืนยาว ประสบความสำเร็จ ในความหมายของสมาชิกเครือข่าย แต่ละคน และทั้งเครือข่าย คืออะไร

สองประการระดับปร. คือ ใน COC ดำรง
 ดำรงไว้ วัตถุประสงค์ ตามแผน
 รศ. ผอ. และ ตามหน้าที่ ไม่พบแผน
 แผนใดก็ตามหนึ่งเดียว รศ. ก่อน
 แต่เดิมนั้นก็ดำเนินในปร. ซึ่งสร้าง
 ให้อำนาจในตนเอง รศ. และ ภารกิจใน
 เป้าหมาย / ภารกิจ รศ. COC
 ที่เห็นนั้นแล้ว อ.ไรจะทำได้ COC
 ดำรงอยู่ บน คุณลักษณะที่ ไม่เป็นด
 ตามแผน ตามหน้าที่ ก่อให้เกิด
 สดชื่น รศ. รศ. ได้ในข้อ เป็น
 Brand Identity แบบเดียว?

คำถาม

1. ใครคือ ผู้ที่จะอยู่เป็น หลักในการเชื่อมโยงเครือข่าย?
2. เราอยากหาผู้ที่มี Commitment ร่วมกัน ให้อยู่อย่างไรและจะทำอย่างไร
 ให้อุปกรณ์ทำงานที่คงอยู่ต่อไปได้?
3. อะไรคือสิ่งที่เราจะทำใน ๒เครือข่ายหรือชุมชน
 ไร้สาระ สนุก หรือสำคัญ?
4. วิธีใดที่จะทำให้แต่ละคนลดข้อจำกัดของตนเอง และสนับสนุนกัน?

คำถาม

๑. คุณมีเวลามากน้อยแค่ไหนในสิ่งที่ทำหรือยัง?
 ที่ยังไม่ชัด คุณต้องทำอย่างไร
๒. คุณมีสมาธิ ตามใจ ในเรื่องที่คุณกำลังทำหรือยัง?
๓. คุณมีไอเดียหรือ สัมผัสว่ามันดี?
๔. คุณมีไอเดียที่ช่วยแก้ปัญหาตามมาจริง หรือรับ
 กับตามที่มีแนว หรือยัง?
๕. คุณจะไปทำไม?

ข้อดีในทศวรรษ เครือข่าย.

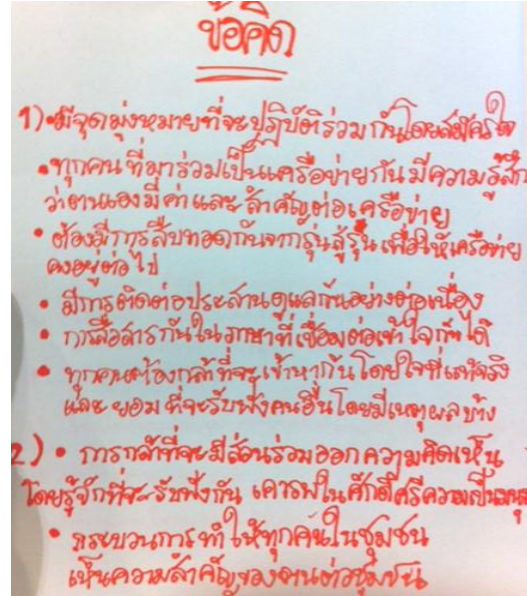
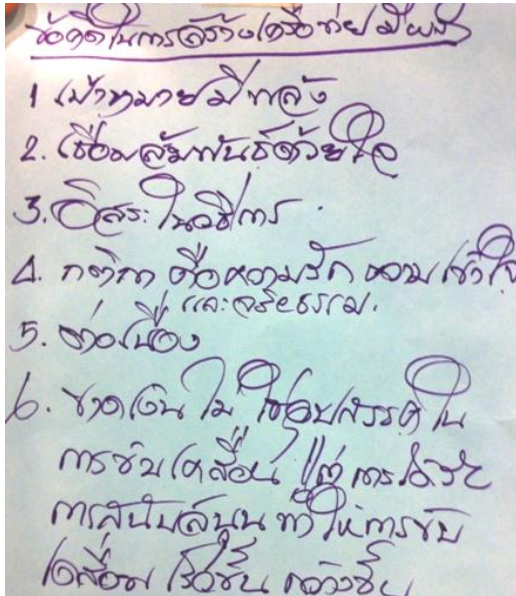
- 1 มีคน ที่มีเจตจำนง หรือ ความมุ่งมั่นต่อเป้าหมาย
 ร่วมกัน
- 2 มีกระบวนการ ที่จ. สรรวการรับรู้อย่างร่วมกันของคน
 9 คนหรือ ๑๐๐ คน เพื่อยกระดับศักยภาพ
 กันผู้ร่วมกัน เน้นประโยชน์ของทุกฝ่าย
- 3 มีความต่อเนื่อง สัมผัสชัด จุดกระทบ: เน้นประโยชน์
 ต่อเนื่อง ๑: ทำให้สมาชิกเกิดมีอนาคตร่วมกัน
- ๔ มีประโยชน์ ต่อต่อสังคมของทุกคน เลือดยุค และสังคม
 เน้นผลประโยชน์ แบ่งปันกัน
- ๕ มีแรงผลักดัน ปรารถนา หรือ พันธะ: สันนิษฐานร่วมกัน
 Passion & Commitment.

๑ ข้อดีที่ได้จากการจุด "ชุมชนพันธะสัญญา"

ข้อดีที่ได้ คือ 1. มีคนที่มีเจตจำนง
 2. มีกระบวนการที่จ. สรรวการรับรู้อย่างร่วมกันของคน
 3. มีความต่อเนื่อง สัมผัสชัด จุดกระทบ: เน้นประโยชน์
 ต่อเนื่อง ๑: ทำให้สมาชิกเกิดมีอนาคตร่วมกัน

ข้อดีที่ได้ คือ ๑. มีคนที่มีเจตจำนง
 ๒. มีกระบวนการที่จ. สรรวการรับรู้อย่างร่วมกันของคน
 ๓. มีความต่อเนื่อง สัมผัสชัด จุดกระทบ: เน้นประโยชน์
 ต่อเนื่อง ๑: ทำให้สมาชิกเกิดมีอนาคตร่วมกัน

"ชุมชนพันธะสัญญา เพื่อสร้างคุณประโยชน์ต่อสังคม"

วันที่ 12 สิงหาคม 2557

สรุปหัวข้อสำคัญการพูดคุย:

- สร้างชุมชนที่มีเจตจำนงร่วมในการฟื้นฟูประเทศร่วมกัน (Moving Forward with Community of Commitment)
- Open Space ประกาศเจตนารมณ์และหาแนวร่วมในการสร้างเครือข่ายแห่งพันธะสัญญาร่วมกัน

รายละเอียดประเด็นสำคัญ

- วันสุดท้ายเริ่มต้นด้วยการเชื่อมพลังกายและพลังใจเข้าด้วยกันผ่านการเปล่งเสียงประสาน จากนั้นอ.ชัยวัฒน์ให้แต่ละคนออกมาประกาศเจตนารมณ์ในสิ่งที่ตนเองสนใจอยากจะทำและนำเสนอต่อวงเพื่อช่วยกันออกแบบและพัฒนาเป็นกลุ่มย่อยเพื่อสร้างชุมชนแห่งพันธะสัญญาร่วมกันต่อไปใน 6 ประเด็นดังนี้
  1. ศิลปะเพื่อการศึกษาและพัฒนาศักยภาพมนุษย์ (Creative & Art of Education) นำกระบวนการทางศิลปะมาใช้เพื่อเรียนรู้ พัฒนาและเข้าถึงความเป็นมนุษย์ในระบบการศึกษาและบริบทต่าง ๆ ในสังคม รวมถึงสร้างเครือข่ายของผู้สนใจศิลปะเพื่อมาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน
  2. เครือข่ายพลังพลเมืองเด็กและพื้นที่สร้างสรรค์งานเด็กและเยาวชน สร้างพื้นที่ให้สร้างสรรค์ให้เด็กโดยมีการออกแบบกระบวนการเรียนรู้ที่สร้างสรรค์เพื่อสร้างกระบวนการคิด กระบวนการพัฒนาเด็กรวมถึงสร้างภาวะผู้นำให้เกิดขึ้นในตัวเด็ก

3. **พื้นที่ความเป็นธรรมทางสังคมและคนชายขอบ** มีพื้นที่ให้ชุมชนและสังคม กำหนดเป้าหมายทางสังคมที่สมดุลและยั่งยืนในการพัฒนาโดยปัจจัยความสำเร็จ คือ ประตุในการเชื่อมต่อภาคสังคมและภาคธุรกิจที่เป็นตัวจริงให้มาเจอกัน เริ่มจาก จุดเล็กก่อนเพื่อสร้างความเข้มแข็งของบุคลากร มีแนวทางการดำเนินการและกำหนด พื้นที่ชุมชนทดลองทำจริง
4. **โคกสูงโมเดล การพัฒนาชุมชนเข้มแข็งผ่านงานวัฒนธรรม** เพื่อรักษาคุณค่า และวัฒนธรรมในชุมชนเพื่อป้องกันการรุกรานของเขตอุตสาหกรรมด้วยการจัดการ ชุมชนที่มีวัฒนธรรมเป็นตัวเชื่อมร้อย มีการจัดการความรู้และออกแบบกิจกรรมเพื่อ พัฒนาเด็กในชุมชนให้เห็นความสำคัญของวัฒนธรรมชุมชนที่มีคุณค่า
5. **พื้นที่ตัวกลางเรื่องเล่าความดี** เป็นพื้นที่ความปรารถนาดีต่อสังคมในการเป็น ตัวกลาง (Social Enterprise Matching) เชื่อมโยงเครือข่ายและสื่อสารให้สังคมได้รับ รู้ว่า แต่ละคนในแต่ละพื้นที่เขาทำอะไรกันบ้าง
6. **การพัฒนาและดูแลครูของเด็กข้างถนน** มีพื้นที่ให้ครูที่ดูแลเด็กข้างถนนได้พัฒนา และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทักษะที่จำเป็นในการสอน เช่น ทักษะในการเล่าเรื่อง การถอด บทเรียน การสื่อสารอย่างสันติ ทักษะการฟังและให้คำปรึกษา เป็นต้น

*****